

УДК 784:784.7

**ЕСТРАДНО-ДЖАЗОВЕ ВОКАЛЬНЕ ВИКОНАВСТВО ЯК ПРЕДМЕТ
СУЧАСНИХ МУЗИКОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ**

Корольчук Ольга Леонідівна, старший викладач,
Чепелюк Василь Адамович, професор, народний артист України.
Східноєвропейський національний університет ім. Лесі Українки
м. Луцьк, olga20.07@ukr.net

Здійснено огляд дисертаційних праць українського музикознавства, предметом дослідження яких є ті чи інші проблеми, пов'язані з естрадно-джазовим вокальним виконавством. Це праці В. Олендарьова, В. Романка, О. Воропаєвої, З. Рось, В. Тормахової, Н. Дрожжиної та деякі педагогічні дослідження. Перший аспект указаних робіт, акцентований у статті, є історичним, а саме – джаз як явище радянського (В. Олендарьов) та українського (В. Романко) мистецтва. Серед інших проблем джазового виконавства, що піднімалися в останнє 25-річчя – феномен джазінгу, фестивальний процес та ін. У сфері естрадного вокального мистецтва вирішено проблеми взаємодії з фольклором, вокальне інтонування тощо.

Ключові слова: естрадно-джазове вокальне виконавство, дисертаційне дослідження, українське музикознавство.

Актуальність проблеми. Сучасний розвиток українського музикознавства характеризується суттєвим розширенням сфер і напрямів досліджень. Як вказує О. Самойленко, «породжені семіотичною теорією, праксеологія та психосемантика музичної (і музикознавчої) творчості сьогодні здобувають помітну самостійність. Перша – у зв'язку з посиленням інтересу до виконавської природи музики в усій сукупності складових музично-виконавського процесу; друга – в силу освоєння та специфікації тенденції «розуміючого знання», похідної від аналітичної філософії та генеративної поетики» [7; 43]. До сфери впливу першої тенденції, пов'язаної з музично-виконавським процесом, належить величезний пласт явищ, що в силу ідеологічних заборон радянської доби тривалий час знаходилися на маргінесі як музичного мистецтва, так і його наукового осмислення. Мова йде про естрадне та джазове виконавство, що зазнало бурхливого сплеску розвитку від початку 1990-х років та набуло найрізноманітніших форм. Складним фактором є також те, що, за словами Н. Дрожжиної, «професійна підготовка естрадних вокалістів має свої особливості, що нині утворюють певну проблему, яку можна визначити як «розрив» теорії та практики в сфері естрадного вокального мистецтва» [3; 1].

Відтак, наукове осмислення тенденцій розвитку феномену естрадно-джазового вокального виконавства є *актуальною проблемою*, аналіз якої дозволить як класифікувати ці явища, так і дати певні характеристики окремим із них.

Естрадно-джазове вокальне мистецтво є предметом низки публікацій, обговорень на конференціях тощо.

Метою представленої статті є аналітичний огляд *завершених (дисертаційних) музикознавчих досліджень* за вказаною вище тематикою.

Виклад матеріалу дослідження. Загальний огляд панорами музикознавчих розвідок у сфері естрадного (загалом) і джазового (зокрема) вокального виконавства показав, що основними напрямками досліджень є стилістичний, що у різних випадках набуває взаємозв'язку з історичними, культурологічними (в т.ч. фестивальними), музично-жанровими, специфічно-виконавськими та педагогічними аспектами.

Серед основоположників «джазового» напряму у музикознавстві як України, так і на пострадянському просторі – В. Олендарьов, автор дисертації «Вітчизняний джаз та проблема стилю», захищеної у Київській державній консерваторії ім. П. Чайковського у 1995 р. [4]. Робота не належить безпосередньо до тих, в яких здійснюється аналіз *вокального* джазу, проте є вагомим підґрунтям для подальшого вивчення джазової стилістики та цієї сфери музичного мистецтва загалом, тому є цікавою у контексті даної статті.

У дослідженні розглядається «вітчизняний» джаз як радянський (зокрема, у зв'язку з діяльністю колективів під керівництвом московського митця І. Бриля, «Allegro» М. Левіновського, «Каданс» Г. Лук'янова та ін.), що порівнюється з американським.

Автор насамперед вивчає змістовну спрямованість і можливості художнього відображення джазу в американській та радянській культурах, акцентуючи вплив афро-американської тенденції у першому середовищі та радянських ідеологічних настанов у другому. У подальшому вивчається проблема музично-виражальних засобів і принципів їх організації – ладових, ритмічних, структурних

та інтонаційних. В. Олендарьов аналізує музично-виразові засоби та їхні принципи на прикладі ансамблевих форм у радянському джазі 1960-х років. Як характерні для творчості І. Бриля, дослідник називає багатоваріантність складу, виявлення опорних тонів за допомогою різних засобів, поєднання двох опор на кварто-квінтової або секундової відстані, різні форми поєднання з не опорними тонами, а зміну співвідношень опор – як один із рушіїв ладового розвитку тощо [4; 10–11]. Аналогічно, автор вирізняє характерні риси у творчій манері колективів «Allegro» під керівництвом М. Левіновського та «Каданс» Г. Лук'янова.

У результаті В. Олендарьов доходить висновку, що названі митці створили певний канон джазового радянського ансамблевого стилю, який у наступні десятиліття був розвинений групою послідовників, зокрема Д. Голощокіним, Ю. Маскінім, І. Назаруком, Г. Фейном, Л. Чижиком та ін.

У підсумку автор стверджує, що для активного, повноцінного розвитку джазового виконавства повинні бути дотриманими низка передумов, а саме: наявність лідера, близькість до нього інших музикантів, якісний інструментарій, можливість регулярної концертної та/або студійної роботи, а також певний суспільний резонанс [4; 19]. На нашу думку, ці вимоги можна з успіхом експлікувати і у вокальну сферу як джазового, так і естрадного виконавства. Натомість власне музичними принципами, які вважає за необхідне виділити і поставити поруч із зазначеними вище передумовами дослідник, є «тяжіння до асинхронної амбівалентної взаємодії засобів та адекватне йому співвідношення змістовних елементів. Оновленню ж піддаватиметься інтонаційний матеріал (за рахунок відкриття нових інтонаційних шарів...). Але плідною, як свідчить історичний досвід, буде його заміна за якимось одним параметром при збереженні інших або, припустимо, «інкрустація» типізованої мелодії зворотами, що репрезентують іншу інтонаційну культуру. Відповідно, в семантиці бажано робити ставку на імпульсному рівні...» [4; 20]. Оновлення інтонаційної семантики та її художнього вираження яскраво спостерігатимемо і в інструментальному, й у вокальному джазі наступних десятиліть.

Вагомою працею у сфері «джазового» музикознавства стала дисертація В. Романка «Джаз у музичній культурі України: соціокультурна та музична інтерпретації», захищена у Національній музичній академії України ім. П. Чайковського у 2001 р. [5], якою закладені основи для розуміння соціокультурних процесів, пов'язаних із джазовим поступом у ХХ ст. саме в Україні, розглядаючи панораму фестивалів, концертів, діяльність окремих виконавців тощо. Автор докладно вивчає інтерпретаційний аспект стосовно джазового мистецтва. В результаті чого показує роль джазу у музичному житті України та стильовій системі української музики.

Першою спробою цілісного вивчення джазінгових проявів у мистецтві є дисертація О. Воропаєвої «Джазінг як форма взаємодії академічного та «третього» пластів у джазі» [2], захищена у Харківському державному університеті мистецтв ім. І.П. Котляревського у 2009 р. Авторка ставить за мету виявлення мовностильової специфіки джазінгу як форми вказаної взаємодії у процесі еволюції джазу, спираючись на розуміння джазового мистецтва як типу музичного мислення.

Дослідниця виходить з обґрунтування широкого контексту, в якому аналізується явище джазінгу у музикознавчих дослідженнях, спираючись на праці У. Сарджента та ін., привносить в українське музикознавство основні ідеї праць таких зарубіжних дослідників, як А. Asriel, J.-E. Berendt, J. Cocker, А. Coeuroy, L. Feather, W. Hickcock, А. Jaffe, G. Russell, M. Sterns та ін. [2; 2]. Разом із тим, трактування витоків джазінгу автор бачить в ідеї інтонаційних криз як рушіїв творчого процесу в музичному мистецтві (Б. Асаф'єв), зокрема, одну з причин естетичного попиту на джаз бачить в інтонаційній кризі академічної музики на межі ХІХ–ХХ ст., а способом подолання криз джазового інтонування у ХХ ст. – використання фольклорних та академічних музично-мовних ідей.

У результаті дослідниця доходить висновку, що шлях джазінгу в історії джазу є шляхом переінтонування, джазінг виступає у джазі «як його особливий мовленнєво-мовний між пластовий вектор, що існує наче усередині джазового мислення, усередині джазових стилів, у кожному з яких присутні його ознаки» [2; 12], є формою взаємодії джазового та академічного типів музичного мислення – «jazzing the classics», що унаочнено поняттям «стильова синтагма джазу» [2; 12–13]. О. Воропаєва стверджує, що «джазінг не зводиться до прямої вказівки на інопластовий матеріал, а пов'язаний з глибинним рівнем інтонаційного мислення у взаємодії пластів, які онтологічно ніколи не перехрещуються, а лише «обмінюються» своїми інтонаційними ідеями» [2; 12], а «характерною особливістю джазінга є міжпластова мовленнєва діалогічність» [2; 13]. Конкретні висновки про особливості джазінгу автор робить на підставі аналізу десятків композицій, в т.ч. вперше – «Humoresque» А. Тейтума, «All The Things YouC-Sharp» Ч. Мінгуса, «Song For Amadeus» Ч. Коріа-Б. Мак Ферріна, «Get Off My Bach» Дж. Шпрінга.

Інший аспект сфери джазового мистецтва аналізує З. Рось у дисертації «Розвиток джазово-фестивального руху в соціокультурному просторі України періоду незалежності (1991–2012 рр.)», захищеної у Прикарпатському національному університеті ім. В. Стефаника у 2016 р. [6].

Намагаючись визначити місце джазово-фестивального руху в соціокультурному просторі України вказаного періоду, автор здійснює низку нових кроків у «джазовому» музикознавстві України, виходячи з обґрунтування дефініції та розкриття змісту феномену «джазово-фестивальний рух»; окреслення філософсько-естетичних засад вказаного мистецтва через аналіз започаткованих у 1991–2012 рр. та відновлених із попередніх років джазових фестивалів, до динаміки розгортання фестивального руху, розробки класифікації діючих в Україні джазових фестивалів, а також проблем і перспектив естрадно-джазової освіти, діяльності просвітницько-пропагандистських осередків джазового мистецтва тощо.

Дослідниця не аналізує безпосередньо *вокальне* джазове мистецтво, але робить чимало важливих, дотичних до нашої теми, висновків. Так, З. Рось пропонує дефініцію феномену «джазово-фестивальний рух» з позицій структурно-функціонального підходу, і трактує його як «багатовекторне соціокультурне явище, специфічна форма міжкультурної комунікації, спрямована на втілення в життя творчих ідей та інтелектуальних прагнень нашого часу, що реалізується через проведення джазово-фестивальних форумів (джазових фестивалів, фестивальних проектів тощо), рівень і динаміка розвитку яких залежать від якості роботи низки просвітницько-пропагандистських та освітянських осередків й організацій» [6; 180].

Дослідниця визначає осередки джазового руху в Україні, де проводиться не менше п'яти фестивалів – Київ, Львів, Одеса, Харків, Дніпропетровськ і на той час – Севастополь, а також здійснює класифікацію джазових фестивалів в країні на основі їх кількісно-якісного аналізу, типологічної характеристики, диференціації за категоріями, що склали 16 позицій – від масштабних міжнародних джазово-фестивальних форумів (1) і розширених міжнародних джазових фестивалів (2) до регіональних (5), міських (6), джазових фестивалів за участі дитячих та юнацьких колективів (9), «мандруючих» (13) та інтернет – (14) фестивалів, а також зірваних або скасованих (16) [6]. Таким чином, З. Рось заклала основи вивчення ще однієї вагомій сфері джазового мистецтва.

Дослідженню *естрадного вокального мистецтва* присвячено декілька дисертаційних робіт сучасного українського музикознавства. Однією з перших у цій сфері стала праця В. Тормахової «Українська естрадна музика і фольклор: взаємопроникнення і синтез», захищена у 2007 р. у Національній музичній академії України ім. П. Чайковського [8].

Автор різноманітну за стильовими напрямками і жанрами естрадну масову музику, під якою розуміється джаз, рок – і поп-музика, аналізує крізь призму взаємопроникнення з автентичним фольклором у сучасній глобалізаційній інформаційній ситуації. В результаті дослідниця здійснює низку важливих кроків у вивченні проблеми. Найперше – диференціює та укладає дефініції таким поняттям як «джаз», «рок →», «поп →», «естрадна» музика, що складають сферу масової естрадної музики [8; 1]. Дослідивши історію виникнення та розвитку української естрадної музики ХХ ст., вона здійснила спробу виявити особливості сучасної естрадної музики, а також – характерні риси фольклору, що мають вплив на сучасну українську естрадну музику і головне – крізь призму синтезу і взаємопроникнення естради та фольклору, що, на думку автора, пояснюється поширенням світового напрямку World Music у контексті світової глобалізації. Результатом дослідження, де проаналізовано чимало творів колективів («Garbooztrio», «Брати Блюзу», Тріо Е. Ізмайлова, «Брати Гадюкіни», «ДАТ», «ВВ») і солістів (Е. Ізмайлов, Катя Chilly, М. Бурмака), які представляють різні стильові напрями джазу, рок і поп-музики з точки зору їх взаємодії з фольклором, стала розробка основних типологічних характеристик синтезу естрадної музики і фольклору у сучасній українській музичній культурі, а також розкриття актуальних тенденцій і перспектив подальшого розгортання у даному напрямі.

Інші, на нашу думку, найбільш яскраві дослідження, стосуються власне *виконавського* аспекту естрадної вокальної музики. Одне з них – «Вокальне виконавство в системі музичного мистецтва естради» Н. Дрожжиної [3]. Керуючись метою, яка «полягає в обґрунтуванні теорії вокального виконавства в системі музичної естради» [3; 1], вона здійснює низку важливих кроків у вивченні теми. Так, виходячи з історико-критичного аналізу термінологічної системи в мистецтвознавчих і музично-естетичних теоріях естрадного мистецтва різних дослідників, культурологічного обґрунтування сутності естради ХХ–ХХІ ст. та інших теоретичних питань, вона диференціює риси естрадної, народної та академічної технік співу на основі порівняльного аналізу акустико-фізіологічних елементів голосоутворення, а також здійснює глибокий аналіз специфіки вокального виконавства естради. Результатом дослідження стало представлення власної апробованої методики професійних естрадних співаків, що узагальнює виконавсько-педагогічний досвід дослідниці, а також розробленого «алгоритму феноменологічного аналізу творчої особистості видатних естрадних співаків» [3; 2].

Різні аспекти вокального виконавства з точки зору сучасної науки окреслюються і в наступних дослідженнях, серед яких – мистецтвознавчі праці «Гене́за естрадного вокально-ансамблевого виконавства та шляхи його професіоналізації» С. Чернікової [10], «Українська популярна музика: витоки та проблематика (1920–1990 рр.)» О. Шевченко [11] і ін., поряд з якими – педагогічні праці «Формування виконавської майстерності майбутніх артистів естрадних ансамблів» Д. Бабіч [1], «Формування навичок естрадно-джазового музикування у студентів музичних училищ» О. Хижко [9] та ін.

Висновок. Таким чином, у добу державної незалежності України в українському музикознавстві започатковується і набуває розвитку «естрадно-джазовий» напрям досліджень. Його основоположниками стають В. Олендарьов, який аналізує джаз радянського періоду і звертається до московської музичної естради, та В. Романко, котрий вперше аналізує джазове мистецтво як складову саме української культури. У подальших працях накреслюються розмаїті напрями досліджень, які «виводять» на культурологічні, власне, музикознавчі та педагогічні обрії.

Список використаної літератури

1. **Бабіч Д. Р.** Формування виконавської майстерності майбутніх артистів естрадних ансамблів : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 – «Теорія та методика навчання музики і музичного виховання» / Д. Р. Бабіч ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. – Київ, 2004. – 21 с.
2. **Воропаєва О. В.** Джазінг як форма взаємодії академічного та «третього» пластів у джазі : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 – «Музичне мистецтво» / О. В. Воропаєва ; Харків. держ. ун-т мистецтв ім. І. П. Котляревського. – Харків, 2009. – 19 с.
3. **Дрожжина Н. В.** Вокальне виконавство в системі музичного мистецтва естради : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 – «Музичне мистецтво» / Н. В. Дрожжина ; Харків. держ. ун-т мистецтв ім. І. П. Котляревського. – Харків, 2008. – 16 с.
4. **Олендарьов В. М.** Вітчизняний джаз та проблема стилю : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 – «Музичне мистецтво» / В. М. Олендарьов ; Київ. консерваторія ім. П. І. Чайковського. – Київ, 1995. – 22 с.
5. **Романко В. І.** Джаз у музичній культурі України: соціокультурна та музикознавча інтерпретації : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 – «Музичне мистецтво» / В. І. Романко ; Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. – Київ, 2001. – 20 с.
6. **Рось З. П.** Розвиток джазово-фестивального руху в соціокультурному просторі України періоду незалежності (1991–2012 рр.) : дис. ... канд. мистецтвознавства : 26.00.01 – «Теорія та історія культури» / З. П. Рось ; Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника. – Івано-Франківськ, 2016. – 322 с.
7. **Самойленко О.** Наукові обрії сучасного українського музикознавства / О. Самойленко // Мистецтвознавство України. – 2010. – Вип. 11. – С. 38–45.
8. **Тормахова В. М.** Українська естрадна музика і фольклор : взаємопроникнення і синтез : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 – «Музичне мистецтво» / В. М. Тормахова ; Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. – Київ, 2007. – 17 с.
9. **Хижко О. В.** Формування навичок естрадно-джазового музикування у студентів музичних училищ : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 – «Теорія та методика музичного навчання» / О. В. Хижко ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. – Київ, 2009. – 23 с.
10. **Чернікова С. В.** Гене́за естрадного вокально-ансамблевого виконавства та шляхи його професіоналізації : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 – «Музичне мистецтво» / С. В. Чернікова ; Харків. держ. ун-т мистецтв ім. І. П. Котляревського. – Харків, 2008. – 16 с.
11. **Шевченко О. Г.** Українська популярна музика : витоки та проблематика (1920–1990 рр.) : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 26.00.01 – «Теорія та історія культури» / О. Г. Шевченко ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. – Київ, 2010. – 19 с.

References

1. **Babich D. R.** Formuvannia vykonavskoi maisternosti maibutnix artystiv estradnykh ansambliv : avtoref. dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.02 – «Teoriia ta metodyka navchannia muzyky i muzychnoho vykhovannia» / D. R. Babich ; Kyiv. nats. un-t kultury i mystetstv. – Kyiv, 2004. – 21 s.
2. **Voropaieva O. V.** Dzhazinh yak forma vzaiemodii akademichnoho ta «tret'oho» plastiv u dzhazi : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznnavstva : 17.00.03 – «Muzychne mystetstvo» / O. V. Voropaieva ; Kharkiv. derzh. un-t mystetstv im. I. P. Kotliarevskoho. – Kharkiv, 2009. – 19 s.
3. **Drozhyina N. V.** Vokalne vykonavstvo v systemi muzychnoho mystetstva estrady : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznnavstva : 17.00.03 – «Muzychne mystetstvo» / N. V. Drozhyna ; Kharkiv. derzh. un-t mystetstv im. I. P. Kotliarevskoho. – Kharkiv, 2008. – 16 s.
4. **Olenar'ov V. M.** Vitshyniani dzhaz ta problema styliu : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznnavstva : 17.00.03 – «Muzychne mystetstvo» / V. M. Olenar'ov ; Kyiv. konservatoriia im. P. I. Chaikovskoho. – Kyiv, 1995. – 22 s.
5. **Romanko V. I.** Dzhaz u muzychnii kulturi Ukrainy: sotsiokulturna ta muzykoznavcha interpretatsii : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznnavstva : 17.00.03 – «Muzychne mystetstvo» / V. I. Romanko ; Nats. muz. akad. Ukrainy im. P. I. Chaikovskoho. – Kyiv, 2001. – 20 s.

6. **Ros Z. P.** Rozvytok dzhazovo-festyvalnoho rukhu v sotsiokulturnomu prostori Ukrainy periodu nezalezhnosti (1991–2012 rr.) : dys. ... kand. mystetstvoznavstva : 26.00.01 – «Teoriia ta istoriia kultury» / Z. P. Ros ; Prykarpat. nats. un-t im. V. Stefanyka. – Ivano-Frankivsk, 2016. – 322 s.

7. **Samoilenko O.** Naukovi obrii suchasnoho ukrainskoho muzykoznavstva / O. Samoilenko // Mystetstvoznavstvo Ukrainy. – 2010. – Vyp. 11. – С. 38–45.

8. **Tormakhova V. M.** Ukrainska estradna muzyka i folklor : vzaiemoprnyknennia i syntez : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznavstva : 17.00.03 – «Muzychne mystetstvo» / V. M. Tormakhova ; Nats. muz. akad. Ukrainy im. P. I. Chaikovskoho. – Kyiv, 2007. – 17 s.

9. **Khyzhko O. V.** Formuvannia navychok estradno-dzhazovoho muzykuvannia u studentiv muzychny khuchylshch : avtoref. dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.02 – «Teoriia ta metodyka muzychnoho navchannia» / O. V. Khyzhko ; Kyiv. nats. un-t kultury i mystetstv. – Kyiv, 2009. – 23 s.

10. **Chiernikova S. V.** Geneza estradnoho vokalno-ansamblevoho vykonavstva ta shliakhy yoho profesionalizatsii : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznavstva : 17.00.03 – «Muzychne mystetstvo» / S. V. Chiernikova ; Kharkiv. derzh. un-t mystetstv im. I. P. Kotliarevskoho. – Kharkiv, 2008. – 16 s.

11. **Shevchenko O. H.** Ukrainska populiarna muzyka : vytoky ta problematyka (1920–1990 rr.) : avtoref. dys. ... kand. mystetstvoznavstva : 26.00.01 – «Teoriia ta istoriia kultury» / O. H. Shevchenko ; Kyiv. nats. un-t kultury i mystv. – Kyiv, 2010. – 19 s.

THE POP-JAZZ VOCAL PERFORMANCE AS A SUBJECT OF CONTEMPORARY MUSICOLOGICAL RESEARCHES IN UKRAINE

Korolchuk Olha, Lecturer,
Chepeliuk Vasyl, Professor,
Lesia Ukrainka East European National University,
Lutsk

The review of the dissertation works on the Ukrainian musicology is made in the article, the subject of which is the problems related to the pop-jazz vocal. The research studies of such scientists as V. Olendarov, V. Romanko, O. Voropaieva, Z. Ros, V. Tormakhova, N. Drozhzhyna and some pedagogical problems are investigated. The first aspect accented in the article is historical. It is jazz as the phenomenon of the Soviet (V. Olendarov) and the Ukrainian (V. Romanko) art. The other problem of the jazz performance that rose in the last twenty five years is the phenomenon of jazzing, a festival process. The problems of cooperating with folklore, vocal intonation and others are distinguished in the field of the pop vocal art.

Key words: pop-jazz vocal performances, dissertation research, Ukrainian musicology.

UDC 784:784.7

THE POP-JAZZ VOCAL PERFORMANCE AS A SUBJECT OF CONTEMPORARY MUSICOLOGICAL RESEARCHES IN UKRAINE

Korolchuk Olha, Lecturer,
Chepeliuk Vasyl, Professor,
Lesia Ukrainka East European National University,
Lutsk

The aim of this paper is to review the dissertation works on the Ukrainian musicology, the subject of which is the problems related to the pop-jazz vocal. The research studies of such scientists as V. Olendarov, V. Romanko, O. Voropaieva, Z. Ros, V. Tormakhova, N. Drozhzhyna and some pedagogical problems are investigated.

Research methodology. The main works on the Ukrainian musicology of the last twenty five years in the period of the state independence are analysed. The researches about pop and jazz, and pedagogical works are distinguished.

Results. The modern development of the Ukrainian musicology is characterized by the substantial expansion of the spheres and directions of the researches. The enormous layer of the phenomenon that was not examined by the musical art during the Soviet epoch is actual today. The question is about the pop and jazz performance that tested the stormy splash of the development from the beginning of 1990th and today tested numeral influences and acquired the most various forms.

During the time of the Ukraine independence «pop» and «jazz» directions of researches began and acquired the development in the Ukrainian musicology. Vadym Olendarov who analysed jazz of the Soviet period and Volodymyr Romanko who analysed jazz art as the part of the Ukrainian culture became its founders. Different directions of the researches destroy its understanding on the culturological level.

Novelty. The review of the indicated works shows the main prospects of the researches.

The practical significance. Ukrainian musicologists may find the information useful for their future work.

Key words: pop and jazz vocal performances, dissertation research, Ukrainian musicology.

Надійшла до редакції 3.11.2017 р.